

i traktowane będą przy spłacie narówni z obligacjami, stanowiącymi w dniu 21 maja 1924 roku własność posiadaczy o obywatelstwie rosyjskiem.

§ 4. Obligacje, podlegające w myśl niniejszego rozporządzenia zarejestrowaniu i ostatecznemu, a do zarejestrowania i ostatecznego w terminie nie zgłoszone, uznane będą za stanowiące własność posiadaczy o obywatelstwie rosyjskiem.

§ 5. Decyzje Ministerstwa Skarbu, dotyczące rejestracji i stemplowania obligacji, zgłoszonych na podstawie niniejszego rozporządzenia, mogą być skarżone do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Komunikacji: *Kühn*

275.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 marca 1932 r.

w sprawie wykonania art. art. 2 i 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 kwietnia 1931 r. o uregulowaniu roszczeń obywateli polskich do niemieckich zakładów ubezpieczeń z tytułu umów ubezpieczeń na życie, wymienionych w art. 21 polsko - niemieckiego układu waloryzacyjnego z dnia 5 lipca 1928 r.

Na podstawie art. art. 2, 8 i 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 kwietnia 1931 r. w sprawie uregulowania roszczeń obywateli polskich do niemieckich zakładów ubezpieczeń z tytułu umów ubezpieczeń na życie, wymienionych w art. 21 polsko - niemieckiego układu waloryzacyjnego z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 33, poz. 235) zarządzam co następuje:

§ 1. Powołuje się przy Państwowym Urzędzie Kontroli Ubezpieczeń Komisję Likwidacyjną do spraw zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń.

Komisja Likwidacyjna składa się z przewodniczącego, którym jest dyrektor Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, oraz z 4-ch członków, których mianuje Minister Skarbu, wyznaczając jednego z nich na zastępcę przewodniczącego.

§ 2. Do zadań Komisji Likwidacyjnej należy:

1) kontrola działalności Komisarza do likwidacji zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń na życie, a w szczególności zatwierdzanie przedstawionych przez niego preliminarzy wydatków na pokrycie wszelkich kosztów, związanych z rejestracją,

przerachowaniem i uregulowaniem roszczeń, objętych art. 21 polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego, oraz kontrola nad wykonywaniem preliminarzy;

2) rozstrzyganie o odwołaniach od decyzji tego Komisarza, wniesionych przez osoby zainteresowane.

§ 3. Posiedzenia Komisji Likwidacyjnej zwołuje, w miarę potrzeby, przewodniczący, a w wypadku jego nieobecności lub innych przeszkód, w razie nagłej potrzeby, jego zastępca.

O terminie posiedzenia przewodniczący powiadamia pisemnie członków Komisji co najmniej na trzy dni wcześniej.

§ 4. Do ważności uchwał Komisji Likwidacyjnej jest konieczna obecność przewodniczącego lub jego zastępcy, oraz co najmniej dwóch członków Komisji.

Uchwały Komisji Likwidacyjnej zapadają zwykłą większością głosów, a w przypadku równej ich liczby rozstrzyga głos przewodniczącego.

Przewodniczący może w ciągu 1 tygodnia od daty uchwały Komisji zawiesić ją z tem, że sprawa nią objęta zostanie rozstrzygnięta na najbliższym posiedzeniu Komisji. W razie ponowienia przez Komisję uchwały pierwotnej przewodniczącemu nie służy prawo ponownego jej zawieszenia.

§ 5. Komisja Likwidacyjna rozstrzyga sama o wewnętrznym trybie swego urzędowania i może uregulować go w drodze regulaminu.

§ 6. Z każdego posiedzenia Komisji Likwidacyjnej winien być sporządzony protokół dla wszystkich spraw na posiedzeniu rozpoznanych.

Protokoły posiedzeń podpisuje ich przewodniczący oraz jeden z członków Komisji na posiedzeniu obecnych. Uchwały i pisma Komisji podpisuje przewodniczący lub jego zastępca.

Protokół winien być odczytany na następnym posiedzeniu Komisji; w razie braku sprzeciwu uważa się go za przyjęty.

§ 7. Przewodniczący Komisji Likwidacyjnej może, celem wyjaśnień, wzywać na jej posiedzenie Komisarza do likwidacji zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń, oraz rzeczoznawców.

§ 8. Komisarz do likwidacji zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń jest odpowiedzialny za wykonywane przez siebie czynności przed Ministrem Skarbu.

§ 9. Sumy uzyskane na podstawie art. art. 21 i 26 polsko - niemieckiego układu waloryzacyjnego, winny być przechowywane w złotych, na rachunku oprocentowanym, w jednej z państwowych instytucji kredytowych.

Czeki kasowe, asygnaty lub polecenia na podjęcie, przelew lub wydatkowanie powyższych sum podpisuje Komisarz do likwidacji zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń łącznie z jednym z członków Komisji Likwidacyjnej.

Kwoty potrzebne na wydatki bieżące do wysokości ustalonej przez Komisję Likwidacyjną mogą być przenoszone na oddzielny rachunek czekowy, którym dysponuje wyłącznie Komisarz do likwidacji zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń.

§ 10. Wszelkie wydatki związane z czynnościami Komisji Likwidacyjnej, a w szczególności wydatki na wynagrodzenie jej przewodniczącego, jego zastępcy i członków Komisji pokrywa na zlecenie przewodniczącego Komisarz do likwidacji zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń w granicach preliminarza wydatków, zatwierdzonego przez Komisję Likwidacyjną.

§ 11. Wydatki przewidziane w art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 kwietnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 235) powinny się mieścić w granicach 5% rocznie od sum, uzyskanych na podstawie art. 21 i 26 polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego.

Przekroczenie powyższej granicy może nastąpić jedynie w przypadkach uzasadnionych i wymaga zgody Ministra Skarbu.

Wysokość wynagrodzenia za udział w posiedzeniach przewodniczącego Komisji Likwidacyjnej, jego zastępcy i członków tej Komisji, oraz wysokość wynagrodzenia Komisarza do likwidacji zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń na życie ustala Minister Skarbu. Członkom Komisji, którym zostanie powierzone przygotowywanie i referowanie spraw, może być przyznane stałe wynagrodzenie miesięczne w miejsce wynagrodzenia za udział w posiedzeniach.

Wysokość wynagrodzenia personelu biurowego ustala Komisarz do likwidacji zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń na życie w granicach preliminarza wydatków, zatwierdzonego przez Komisję Likwidacyjną.

§ 12. Wysokość wynagrodzenia kuratorów, ustanowionych w myśl § 50 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przechowywaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 30, poz. 213), jako przedstawicieli wierzycieli, których roszczenia podpadają pod postanowienia art. 21 polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego, winna być ustaloną na podstawie opinii Komisji Likwidacyjnej, z uwzględnieniem ilości wierzycieli danego zakładu ubezpieczeń. Wyna-

godzenie to nie może przekraczać 5000 złotych dla jednego kuratora, bez względu na liczbę zakładów ubezpieczeń, których wierzyciele są przez niego reprezentowani.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

276.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH W POROZUMIENIU Z MINISTREM PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 22 lutego 1932 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 15 marca 1930 r. o uznaniu niektórych substancji i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 559) zarządza się co następuje:

§ 1. W punkcie 1) § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 15 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 304) o uznaniu niektórych substancji i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia dodaje się na końcu następujące wyrazy:

„Acetylodihydrocodeinonum lub Acetylodemetylodihydrotebainonum (acedicon), N-oxymorphium (genomorphium), pochodne N-oxymorfinowe, jak również inne pochodne morfinowe o azocie pięciowartościowym.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Warszawa, Drukarnia Państwowa, Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

59037 P

Konto czekowe w P. K. O. Administracji Dziennika Ustaw Nr. 30130.

Cena 25 gr.

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi 8 zł, kwartalnie. Urzędy i instytucje państwowe opłacają 6 zł. Prenumerata winna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dz. U. R. P. należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.